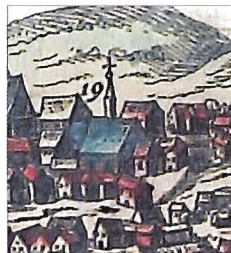

LUBLIN - PRZEDMIEŚCIE LWOWSKIE

Cerkiew pw. Przemienienia Pańskiego

Kolejnym obiektem przy traktacie litewskim, a zarazem ruskim (na tym odcinku miały wspólny przebieg) była świątynia wyznawców prawosławia. Pierwsze cerkwie, które Rusini wzniesli w Lublinie były drewniane, ale ulegały one pożarom. Najstarszym potwierdzeniem istnienia tutejszej świątyni prawosławnej jest wzmianka źródłowa z 1390 r., związana z zabójstwem kobiet, które ze wsi Kołechowice podążyły na święto do Lublina. Później zapisano intrygującą informację, iż w 1447 r. księżna kijowska Maria Iwanowna ufundowała cerkiew Spasa przy Słomianym Rynku.

Cerkiew prawosławna według A. Hogenberga

Późnorenesansowy ikonostas, którego część ikon pochodzi z XVI w. (ST)

Cerkiew pw. Przemienienia Pańskiego, stan współczesny (ST)

Ostatecznie na początku XVII w. rozpoczęto budowę murowanej cerkwi pw. Przemienienia Pańskiego (ul. Rуска 15), ale długo oczekiwano na jej poświęcenie. O starszych tradycjach społeczności prawosławnej przypominają ikony z XVI w., umieszczone w późnorenesansowym ikonostasie. W drugiej połowie tegoż stulecia przy cerkwi istniał monaster, zaś w jego końcu utworzono w Lublinie jedno z pierwszych w Polsce bractw cerkiewnych. Funkcjonowała również jurdyka cerkiewna (na Bazylianówce). Miejscowa parafia należała wówczas do prawosławnej diecezji chełmskiej (obecnie do lubelsko-chełmskiej).

